

O sv. Barboře, panně a mučednici

kancionál 1622; upr. FATYM

1. Bla-ho - sla - ve-ná pa-nno Bo-hu mi-lá, tys Kri-stu Pá-nu srd-ce za-svě -

10 ti-la, od-ře - kla ses sňat-ku, kaž-dých svě-ta stat-ků, sva-tá Bar-bo - ro!

2. Pohanský otec chtěl tě víry zbavit,
v sňatek s pohanem nařídil ti vstoupit;
zůstala jsi čistá choť Ježíše Krista,
svatá Barboro!

3. Opustilas dům i otcovské věno,
raději sama ctilas Boží jméno,
však otec tě stíhal, v hněvu krutě švihal,
svatá Barboro!

4. Vladař Marcian lichotnými slovy
chtěl tě odloudit tvému ženichovi;
ve víře tys stála jako pevná skála,
svatá Barboro!

5. Pak tě trápili a krutě mučili,
mrskat tě dali, šaty z tebe sňali,
pálili pochodní prsa ti nehodní,
svatá Barboro!

6. Když nic nezmohl touto hroznou mukou,
otec hlavu s'al tobě vlastní rukou,
pak z té muky kruté vešlas v náruč Chotě,
svatá Barboro!

7. Chotě Krista pros, ať jen se smiluje,
a nás v soužení sílí, potěšuje,
a po zdejších boji k tobě nás připojí,
svatá Barboro!